

for hver Dag. De skal have den samme Betaling for at have Korn paa deres Lagre, som en almindelig Købmand faar for at have Statens Korn liggende paa sine Lofter; der er ingen Tvivl om, at Møllerne vil kunne indrette sig saaledes, at Afgangen og Tilgangen til deres Statslagre er omtrent ens, og de vil da altid kunne faa Betaling for det Korn, der ligger paa deres Mølle, og som de Tid efter anden skal have formålet. Naar de for hver Dag skal have ganske samme Betaling for det Lager, de har liggende, som den, en Købmand faar, vil det være en meget stor Fordel for Møllerne i Forhold til den Fordel, de havde i Fjor; og dette er en Del af Forklaringen paa, at de i det hele taget har kunnet gaa ind paa de nævnte Prisoverenskomster. Møllerne, navnlig Møllerne ude i Provinserne, som ikke selv har Bagerier, har stor Fordel af at kunne modtage den lavvægtige Rug; den vil de være ude om for at faa fat i i den videst mulige Udstrækning. Thi for hvert Pund hollandsk, Rugen eller Hveden er lavere, vil der spares Penge, men Melprocenten paavirkes ikke synderligt af den hollandske Vægt; hollandsk Vægt giver sig først Udslag i Bagerierne; Forholdet vil som Følge deraf blive, at Møllerne vil staa sig ved at købe den lavvægtige Rug og betale den med en mindre Pris; thi de faar omtrent tilsvarende Pris for Mel af den lavvægtige, som de faar for Mel af den mere sværvægtige Rug. Bagerne derimod, der faar Melet af den lavvægtige Rug, vil ikke kunne bage samme Antal Brød pr. 100 kg, som de vilde kunne bage af Melet af den sværvægtige Rug, og Følgen deraf vil blive, at man navnlig paa de Steder, hvor man faar det simplere Mel, vil blive nødsaget til at kræve en højere Brødpris end ellers; man vil ikke kunne regne med den Brødpris, som man normalt udregner efter at have betalt 15 Kr. for 1 hkg Rug.

For Københavns Vedkommende vil Forholdet, efter hvad man almindeligt antager, blive dette, at her vil den mere sværvægtige Rug blive solgt til, og de københavnske Bagerier har selv Møllerier og formaler selv den Rug, som anvendes i deres Bagerier. En Følge deraf vil blive, at de f. Eks. for 120 eller 122 Punds Rug vil komme til at give ikke 15 Kr., men yderligere en Tillægsbetaling, stor eller mindre stor, efter som Overvægten er. I Tilfælde af, at de faar tildelt 120 Punds hollandsk, vil de komme til at betale en ekstra Pris af 60 Øre, altaa ikke 15 Kr., men 15 Kr. 60 Øre, og Følgen deraf vil blive — saaledes som Priserne hidtil har

været fastlagte, og saaledes som Beregningen fremtidig maa gøres —, at der maa lægges et ekstra Tillæg paa hvert 8 Punds Rugbrød her i København af mindst 2 Øre. Derom kan der ikke være nogen Tvivl. Det samme Forhold vil selvfølgelig gøre sig gældende i Provinserne paa de Steder, hvor man har Bagerier, der selv har Møllerier. Det vil som Følge heraf blive overordentlig vanskeligt at fastsætte Priserne; men de skal jo fastlægges under en eller anden Form. Jeg gør kun opmærksom paa, at en uvægerlig Følge af Bestemmelserne, som de nu er truffede med Statslagrene og dels med Møllerne, navnlig for Københavns Vedkommende, vil blive, at Rugbrødspriserne vil stige med mindst 2 Øre.

Almindelige Betragtninger skal jeg afholde mig fra her. Jeg tillader mig at anbefale Tingets Medlemmer at stemme imod de af Regeringspartierne stillede Ændringsforslag og at stemme for de Ændringsforslag, mit Parti har stillet.

Sporon-Fiedler: Jeg skal kun gøre nogle ganske faa Bemærkninger til de Ændringsforslag, der er stillede fra vor Side, og vor Stilling til disse, ikke mindst foranlediget ved de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem, der nys forlod Talerstolen. Hr. Hauge mente, at vi havde fraveget vore Standpunkter. Det er ingenlunde Tilfældet. En stor Del af vore Standpunkter er godkendte af Flertallet i Udvalget og tiltraadte af den højtærede Minister, og forskellige andre har været af mindre væsentlig Betydning, saaledes at de ikke er kommet til at spille nogen Rolle. Det ærede Medlem sagde, at det kun var den hollandske Vægt, vi fra vor Side havde faaet gennemført. Jeg maa sige, at dette „kun“ er en lille Smule ilde anbragt, da det er en ganske væsentlig Forbedring ved hele Lovforslaget i Aar i Modsætning til tidligere Kornlove. Ændringsforslag Nr. 1 til 3die Punkt i § 2 gaar ud paa at fjerne den lidt uheldige Udtryksmaade, der var brugt, nemlig: „Frarensning m. v.“ Det forekom os at være et noget for elastisk Begreb, og vi foreslaar da i Stedet Udtrykket: „den til Menneskeføde ubrugelige Frarensning“, saaledes som der staar i tidligere Aars Kornlove, idet vi mente at burde fastholde det gamle Skel paa 3 pCt. Partiet Venstre har anerkendt det rigtige i dette Princip, men har ment, at man burde sætte det til 5 pCt., og da den højtærede Landbrugsminister har tiltraadt dette, har der ingen Anledning for os været til ikke at gaa med dertil, da Principet